

Bemærkninger til forslaget

»Tirsdag den 6. oktober 1992 gik det færøske samfund konkurs.«

Med disse ord indledte Fremskridtspartiet sine bemærkninger til beslutningsforslag nr. B 10 af 22. oktober 1992. Bemærkningerne gav dengang anledning til mange bebrejdede udfald mod Fremskridtspartiet. Hvordan kunne Fremskridtspartiet påstå, at Færøerne var gået konkurs, når alt gik godt efter den aftale, den daværende regering havde indgået med det færøske landsstyre den 6. oktober 1992?

Færøerne blev reddet på målstregen af et flertal i Folketingets Finansudvalg, som den 29. oktober 1992 tiltrådte aktstykke 22. Forinden havde aktstykket været til behandling i Folketinget som beslutningsforslag nr. B 10. Fremskridtspartiet havde den 22. oktober 1992 fremsat beslutningsforslaget, jf. Folketingstidende 1992-93, forhandlingerne sp. 607. Forslaget var til 1. behandling den 27. oktober 1992, jf. sp. 694.

På Færøerne var festen imidlertid forbi. Mange års luksusliv med store luksusbiler og en ekstremt høj levestandard var slut. Infrastruktur i luksusklasse og andre unødvendige offentlige projekter havde gennem mange år betydet uhæmmet offentligt forbrug.

Både det offentlige og det private forbrug var blevet lånefinansieret bl.a. med sikkerhed i overbelånte ejendomme og fiskerskibe.

Flertallet i Folketinget vil sikkert fortsat stikke hovedet i busken og hævde, at Færøernes økonomi »er i god bedring«. Fremskridtspartiet vil fastholde, at det færøske samfund er gået konkurs, og at oprydningen i Færøernes økonomi burde foregå på en ærlig måde. Det ville indebære, at Danmark ikke blot sendte flere store gaver mod Nordatlanten, men at det færøske samfund blev udsat for en gennemgribende undersøgelse af, hvorfor det er gået så galt – og vigtigst, hvem der har ansvaret.

På trods af, at levestandarden og indkomsten pr. indbygger var væsentligt højere på Færøerne end i Danmark, valgte det færøske landsstyre at rette henvendelse til den danske regering for at få dækket gælden efter »festen«. Oven i de ca. 800 mio. kr., som danske skatteydere allerede tvinges til at subsidiere det færøske samfund med hvert år i bloktilskud m.v.,

har Færøerne nu siden oktober 1992 konstant bedt Danmark om lånegarantier og betaling af gælden fra overforbruget.

Fremskridtspartiet søgte gennem debatter i Folketinget om beslutningsforslagene i oktober (nr. B 10) og februar (nr. B 56) at opfylde tre væsentlige ønsker. For det første var det Fremskridtspartiets håb, at en åben debat i Folketinget ville få enkeltmedlemmer i Folketingets øvrige partier til at lægge pres på deres respektive partier, således at et flertal i Folketinget kunne afvise de fortsatte ansøgninger om økonomisk støtte til Færøerne.

For det andet ønskede Fremskridtspartiet at give befolkningen adgang til fuld indsigt i, hvordan Folketinget bortødsler milliarder af kroner til Færøerne.

For det tredje ønskede Fremskridtspartiet at få større klarhed om de faktiske forhold omkring aftalerne.

Dette beslutningsforslag er båret frem af de selv samme tre ønsker.

Et vigtigt forhold nu, hvor yderligere 1,0 mia. kr. skal bevilges, er, hvorvidt regeringen og Folketingets flertal allerede i oktober var vidende om, at bevillingen på 500 mio. kr. var tabt på forhånd, og at de efterfølgende ansøgninger på snart 350 mio. kr. og snart 300 mio. kr. også var tabt på forhånd. Tiden efter oktober 1992 har dokumenteret to af Fremskridtspartiets væsentligste argumenter i forbindelse med oktober- og februar-bevillingerne:

- 1) Hvis ikke de ansvarlige personer på Færøerne blev fjernet fra deres topposter, ville økonomien aldrig blive rettet op. Fremskridtspartiet fik ret.
- 2) De 500 mio. kr. garantibevidling fra oktober 1992 og de efterfølgende 350 mio. kr. og 300 mio. kr. fra foråret blev kun benævnt som garantier og lån som »sminke«. Fakta var og er, at pengene på forhånd var tabt. Fremskridtspartiet fik ret.

Denne bevilling bliver jo desværre ikke den sidste. Folketingsmedlem Óli Breckmann sagde klart og tydeligt til TV-Avisen den 1. februar, at Færøerne har brug for 4 mia. kr. for at komme på fode igen. »Vi har brug for 5 mia kr., hvis vi skal have vores økonomi på ret køl igen,« sagde bankdirektør Helgi Fossadal fra